

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 44. Henricus Episcopus Belvacensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

vel suafione vel vi, totis viribus, te oppo- Sæcul. XII.
 ne. Id ego de vi Censurarum & Disci- A.C. 1149.
 plinæ Ecclesiasticæ accipiendum esse cen-
 feo. Tum iterum S. Bernardus: Nos
 autem idem scribimus Archiepiscopo Re-
 mensi & Senonensi, Episcopis Sueffio-
 nensi & Antissiodorensi, Comitibus
 Theobaldo & Rodulpho. Tanta mala
 averte amore Regis, & Papæ, ad quem
 Regni custodia pertinet. Nempe Papæ
 Crucigerorum & rerum quas posside-
 bant Tutela commissa erat. Ceterum
 Theobaldus & Rodolphus, de quibus hic
 mentio, erant Campaniæ & Virman-
 duorum Comites.

§. XLIV.

Henricus Episcopus Belvacensis.

Henricus, alter Regis Ludovici junio- *Mabil. ad ep.*
 ris frater, Roberto major, qui Regis *278. S. Bern.*
 Patris voluntate Clericis adscriptus, com- *Metrop.*
 plura pingua Beneficia, ac inter alia Præ- *Rem. lib. 3.*
 fecturam Thesauri S. Martini Turonen- *c. 1.*
 sis, Abbatiam Dominæ Nostræ Stampis, *vit. S. Bern.*
 & Archidiaconatum Aurelianensem te- *lib. 4. c. 3.*
 nebat, quadam die Claram vallem se con- *n. 15.*
 tulit, S. Bernardum de causa aliqua tem-
 porali consulturus. Cumque etiam to-
 tam Congregationem inviseret seque
 monachorum precibus commendaret,
 S. Abbas monita salutaria Principi juve-

Sæcul. XII. ni suggerens, addidit : *Confido in Do-*
A.C.1149. *mino, nequaquam in eo te statu moritu-*
rum, in quo nunc positus es, & veloci
experimento probaturum, quantum tibi
istorum oratio, quam expetiisti, profit.
 Quod prædicebat Bernardus, eadem die impletum est; convertitur Henricus, & locum sibi inter Fratres dari rogat, exultantibus monachis, amicis autem & familia ipsius ita lugentibus, ac si mortuum cernerent.

Plus quam ceteri omnes ejulabat quidam Andreas Parisiensis, Henricum, Dominum suum, ebrium, Henricum Principem insanum vociferans, nec injuriis, nec conviciis, nec blasphemis parcens. Contra Henricus pro istius potissimum hominis conversione S. Bernardum precabatur. Cui S. Abbas, audientibus multis, *dimitte, ait, hominem: modo anima ejus in amaritudine est, nec ejus salutis periculum sollicitum te teneat; nam certe tuus est.* Cumque, spe concepta, Henricus multo magis instaret, ut vir Sanctus Andream converteret, ille, severius eum intuitus, *quid hoc est, inquit, numquid non jam dixi tibi? tuus est Andreas.* Audiens hæc Andreas, nam & ipse adstabat, secum tacita cogitationeolvebat, ut postea fassus est, *nunc falsum te esse Propbetam scio; nunquam enim, quod modo futurum dicis, fiet.*

fiet. Hoc tibi ego coram Rege & Prin-
cipibus in celebri quocunque conventu
exprobrare non parcam, ut tua omnibus
falsitas pateat. Die altera abibat An-
dreas, mala omnia imprecans monaste-
rio, quod sibi Dominum suum rapuerat,
sæpius exclamans: *Utinam vallis ista
cum omnibus monachis, debiscente terra,
absorberetur!* Sed illa tantum die in i-
tinere processit, nam nocte proxima vi-
ctum se & Spiritu Dei quasi coactum
sentiens, non expectato diluculo, cele-
riter ad monasterium rediit.

Henricus, Claravalle professionem
monasticam edens, Beneficia sua Eccle-
siastica cum redditibus Fratri suo Philip-
po, natu minori reliquit. Et inter mo-
nachos aliquamdiu in sancta illa domo
versatus, Episcopus Belvacensis, exeun-
te anno millesimo centesimo quadrage-
simo nono eligitur. Hac super re Pe-
trus Cluniacensis se consulenti S. Abbati
Bernardo respondit in hunc modum:
*Si electio peracta est a Clericis populo-
que, Metropolita ejusque Suffraganeis
consentientibus, si, ut mihi relatum est,
sæpe rogatus fuisti, ut electionem appro-
bares, si Papa, literis ad Archiepiscopum
Remensem datis, significavit, eam sibi
placere, quid superest, nisi ut volunta-
tem tuam Dei voluntati, quam tam la-
culenter manifestat, subjicias? cave igi-*

L 4 tur,

Sæcul. XII.

A. C. 1149.

Rob. de M.
vulg.

V. ep. 8.

Secul. XII.

A.C. 1149.

tur, ne Ecclesiæ Belvacensis aerarium longiore mora, & sumptibus in itinera expendendis accidatur. Si putas, Henrici scientiam Doctrinæ Ecclesiasticæ non sufficere, cogita, Deum, qui huic Principi magna contulit Beneficia, eum deinceps etiam majoribus cumulare posse. Tandem judico, hoc negotium quantocius ad finem esse perducendum. Petri Cluniacensis Suffragium ad Henricum in Dignitatem Episcopalem asserendum multum contulit. Quod ex manuscripto Nicolai monachi, qui S. Bernardo ab Epistolis erat, discimus.

*ap. Pet. 6.
ep. 7.*

§. XLV.

Liber primus de Consideratione.

In eadem Epistola ad Petrum Abbatem Nicolaus dicit, mittere se ipsi Librum Abbatis Clarævallis Papæ inscriptum, scilicet Librum primum de Consideratione. S. Bernardi animus subiit hoc Opus scribere, quod ipse in Prologo profiteretur, ut Eugenium Pontificem ædificaret & consolaretur, quem semper Patris affectu complectebatur. In capite primo condolet Pontifici, quod a deliciis vitæ monasticæ abstractus nunc immensa negotiorum mole pœne obruatur. Hortatur vero, ut effectum consuetudinis timeat, quæ animum indurat, facitque

Prolog.

c. 1.

c. 2.